

ת"פ (חיפה) 3487-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 3487-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 3487-10-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[09.12.2024]

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע 3 עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב)(1) + סעיף 379 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

המתלוננת והנאשם הם בני זוג נשואים ומתגוררים בדירה ב.... (להלן: "הדירה").

בתאריך 27.9.24 סמוך לשעה 23:00 על רקע ויכוח בין המתלוננת לנאשם, בדירה, לאחר שהנאשם צרך אלכוהול, הוא החל לקלל את המתלוננת ותקף אותה באופן שהכה אותה במכת אגרוף לראשה, בעודה יושבת על הספה במקום. כתוצאה מכך, נגרם למתלוננת פצע מדמם בראש.

בשנת 2019, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בדירתם של המתלוננת והנאשם ב....., לאחר שהנאשם צרך אלכוהול, הוא תקף את המתלוננת באופן שבעט בה ברגלה.

בתאריך 3.8.22, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בדירה, עת שהתה המתלוננת בחדר העבודה, על רקע סירובה של המתלוננת לנשק את הנאשם, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהכה אותה במכת אגרוף לכיוון אפה. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה בדמות דימום מהאף.

בתאריך 16.4.23, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בשעות הצהריים, עת שהו הנאשם והמתלוננת בדירה, על רקע ויכוח ביניהם, תקף הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף לעין ימין, ולאחר מכן, יצא לעבודה ועזב את הדירה. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה בדמות המטומה בעין ימין.

בתאריך 7.2.23, במעד שאינו ידוע במדויק למאשימה, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שדחף אותה באמצעות ידיו מחוץ לדירה והוציאה מהדירה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה תיעוד רפואי (טע/2) ותמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת (טע/1).

כמו כן, העידה המתלוננת ואמרה כי היא סולחת לנאשם, וכי האירועים התרחשו על רקע שתיית אלכוהול. עוד אמרה המתלוננת כי היא מעוניינת לשקם את חייה עם הנאשם והתחייבה כי הוא ימנע משתיית אלכוהול בעתיד. המתלוננת ביקשה להקל בעונשו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טען בטיעונו בכתב (טע/3) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים מוגנים שעניינם הגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם ומיגור תופעת האלימות.

עוד נטען כי הנאשם תקף את המתלוננת מספר פעמים כאשר לא מדובר באירוע נקודתי, אלא מדובר במספר אירועים שהתרחשו על פני תקופה, כאשר הנאשם נמצא תחת השפעת אלכוהול.

ב"כ המאשימה טען כי כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה מדממת בראשה, דימום מהאף והמטומה בעין ימין.

לטענת ב"כ המאשימה מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים מאחר והנאשם ביצע את העבירות כלפי המתלוננת ללא שום התרסה מצדה.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים אשר נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טען כי חרף עמדתה הסלחנית של המתלוננת יש להטיל על הנאשם עונש מרתיע שימנע ממנו לשוב ולבצע את אותן עבירות. נוכח העובדה כי הנאשם ללא עבר פלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי, המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם לו עתרה, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם לו עתרה המאשימה אינו נתמך בפסיקה, והפנה לפסיקה (טע/4) ממנה ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת ועתר לקבוע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה מתחיל ממספר חודשי מאסר ספורים ועד ל-7 חודשי מאסר.

באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם בן 42, ללא עבר פלילי, הודה בעובדות כתב אישום מתוקן אשר מופחת בחומרתו לעומת כתב האישום המקורי. הנאשם לראשונה בחייו נמצא בתנאי מעצר קשים, קל וחומר כאשר הוא אינו דובר את השפה העברית.

עוד נטען כי יש לתת את הדעת לחלוף הזמן, מאחר ומרבית העבירות בוצעו על ידי הנאשם לפני כשנה וחצי. עוד ביקש ב"כ הנאשם לתת משקל לעמדתה הסלחנית של המתלוננת.

על כן ביקש ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם לו עתר, וביקש שלא יוטל עליו ענישה כלכלית אשר תפגע בתא המשפחתי.

דברי הנאשם:

הנאשם אמר כי הוא מתחרט על מעשיו, לוקח אחריות וביקש את סליחת המתלוננת.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות אלימות כלפי המתלוננת, אשר בוצעו במס' הזדמנויות שונות, בדירתם

המשותפת, על רקע ויכוחים סתמיים בין השניים. בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), אני קובעת כי מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם,

כאשר לריבוי העבירות יש לתת את הדעת בעת קביעת המתחם.

מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שבשימושו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוג הם זכותו של אדם לשלמות גופו, לבריאותו, בטחונו האישי וכבודו. הדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות כלפי בת זוג, בביתם המשותף או אמורה המתלוננת לחוש בטחון ולהיות מוגנת.

בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009): "עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

על רקע ויכוחים סתמיים, במרבית המקרים לאחר שתיית אלכוהול, הנאשם תקף את המתלוננת ללא כל התגרות מצידה ובשלווה מקרים גרם לה לחבלות של ממש. אומנם מדובר בעבירות שבוצעו ללא תכנון, אך כך הן מרבית עבירות האלימות במשפחה, ואין בהעדר תכנון כדי להוות שיקול לקולא. גם העובדה כי הנאשם במרבית המקרים פעל באלימות אחרי שתיית אלכוהול, אין בה כדי להוות נסיבה לקולא, ולטעמי אף מדובר בנסיבה לחומרה, כאשר שתיית אלכוהול מעלה את הסיכון הנשקף מהנאשם כלפי המתלוננת.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות בראש, בפניה ואף ירד לה דם מהאף, כפי שניתן להתרשם מהתיעוד הוויזואלי ומהתיעוד הרפואי (טע/1 ו- טע/2). כך גם בוודאי נגרם למתלוננת מפח נפש, כאשר האלימות הופנתה כלפיה מצדו של בן זוגה פעם אחר פעם.

בשים לב לרמת האלימות פיזית שהופעלה על ידי הנאשם כלפי המתלוננת והחזרתיות בביצוע העבירות, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23) המבקש הורשע במסגרת ארבעה אישומים שונים בביצוע שתי עבירות איומים, שתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג ועבירה של הפרת הוראה חוקית. על פי העובדות שם, מבקש ירק על שערה של המתלוננת, איים עליה שישחט אותה, סטר למתלוננת והכה בראשה, ואיים על המתלוננת כשהוא אווז סכין כי יהרוג אותה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי למתלוננת וקנס. למבקש עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות כאשר 4 מהן כלפי בת זוג. בית משפט השלום השית על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש על גזר הדין שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15), המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוען של עבירות שעניינן תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישבנה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הושטו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת החרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· בעפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' מדינת ישראל (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שסך הכל הוטל על המערער לרצות עונש של 25 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

· ברע"פ 1529/23 אבנר שמלה נ' מדינת ישראל (15.3.23), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, ותקיפה סתם של בת זוג. המבקש והמתלוננת היו בני זוג במשך כשנה ומחצה במהלכם התארסו. המתלוננת הודיעה למבקש כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד. בעקבות זאת, אירעו מספר אירועי אלימות של המבקש כלפי המתלוננת, בגדרם תקף אותה ואיים עליה כי בכוונתו להרוג אותה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

- בע"פ 39092-07-22 רוסלן אילקנייב נ' מדינת ישראל (12.1.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ובביצוע עבירה של כליאת שווא. המערער זוכה מביצוע עבירת איומים. המערער תקף את המתלוננת באופן שהיכה אותה בפניה והפיל אותה לרצפה. בהמשך, המערער ניסה לחנוק את המתלוננת, משך בשיערה והטיח את ראשה ברצפה. משסיים להכותה, קמה המתלוננת מהרצפה, או אז ניגש אליה המערער בשנית והמשיך להכותה בפניה. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת על מנורת הסלון שהייתה תלויה מעל לספה. המערער לקח את המנורה שנשברה והיכה באמצעותה את המתלוננת בפניה. המערער לקח את מפתחות הבית, אמר למתלוננת כי עכשיו היא לא תצא, יצא ונעל אחריו את הדלת כשהוא מותיר את המתלוננת נעולה בבית ללא מפתח וללא אפשרות לצאת ממנו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שטפי דם ונפיחות במספר אזורים בפניה ובראשה, חתך בסנטר, נפיחות ביד שמאל ומכאוב בפניה ובכתפה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על המערער נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.
- בעפ"ג 31186-02-24 שיבלי נ' מדינת ישראל (2.5.24) המערער הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. המערער צירף תיק נוסף והורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, איומים, הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש במזיד. במס' אירועים הפעיל המערער אלימות כלפי המתלוננת, בת זוגו באותם מועדים. נקבע כי מתחם העונש ההולם לכל האירוע נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על המערער הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי מקרה זה אינו כולל מקרה שבו נפלה טעות בגזר הדין ובוודאי שהעונש לא חורג מרמת הענישה הראויה ואף ניתן לומר שהוא מקל.
- בת"פ 14527-01-23 מדינת ישראל נ' samiel (12.6.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. הנאשם הגיע למקום עבודתה של המתלוננת לאחר שלא ענתה לו לטלפון, אחז בחוזקה בידה הימנית, משך אותה ודחף אותה לעבר תא השירותים, נעל את דלת חדר השירותים, אחז בגרונה עד אשר התקשתה לנשום ונפלה על הרצפה. למתלוננת נגרמו חבלות שהצריכו טיפול רפואי והיא נותרה באשפוז במשך שלושה ימים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.
- בת"פ 40784-01-23 מדינת ישראל נ' אנדריי סייצ'וק (13.9.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לבת זוג. לאחר דין ודברים בין הנאשם למתלוננת, היא הלכה לחדרה וסגרה את הדלת אולם הנאשם דחף את הדלת ונתן מכת אגרוף בפניה של המתלוננת, כך שהיא נפלה על המיטה. למתלוננת נגרמו חבלות בדמות נפיחות באזור האף, דימום ושבר בשן קדמית. נקבע כי מדובר באירוע נקודתי וכי מתחם העונש ההולם נע בין חודשי מאסר ספורים ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו חודשיים וחצי מאסר בפועל (כתקופת מעצרו של הנאשם) ומאסר על תנאי.
- בת"פ 44304-09-22 מדינת ישראל נ' והיב דגש (15.7.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירת תקיפה סתם של בת זוג בשני מקרים, ועבירת איומים. הנאשם חזר הביתה כשהוא שיכור, ותקף את המתלוננת במכת אגרוף לעבר ראשה. הנאשם תפס בחוזקה את ידה של המתלוננת ולקח ממנה בכוח את מכשיר הסלולרי שלה, לבל תתקשר למשטרה, ואיים עליה. כשנה עובר לאירוע זה, תקף הנאשם את המתלוננת כשהיה שיכור, באופן שדחף אותה והלם באמצעות אגרופיו בכל חלקי גופה. נקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.
- בת"פ 19154-05-21 מדינת ישראל נ' סועאד (19.11.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש (שתי עבירות). בזמן שהנאשם שהה בביתו יחד עם המתלוננת הוא תקף אותה בכך שהכה בה עם מקל על אף שהייתה בהריון. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. בית המשפט מצא לסטות ממתחם העונש ההולם בשל נסיבות אישיות של הנאשם ועמדתה הסלחנית של המתלוננת, ומאחר והוא לא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות ועל כן הוטל עליו מאסר על תנאי וקנס.

· בת"פ 56618-07-24 מדינת ישראל נ' מוסייף (20.11.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג (ריבוי מקרים). הנאשם הגיע לבית המתלוננת לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים, ובין השניים התגלה ויכוח במהלכו יצאה המתלוננת מביתה. לאחר כשעה שבה נכנסה לחדר השינה ואילו הנאשם נעל את דלת הבית ונטל לחזקתו את המפתח. סמוך לחצות ביקשה המתלוננת מהנאשם לחדול ממעשיו במטבח שכן הדבר הפריע לה לישון. או אז, נכנס הנאשם לחדר השינה ואמר לה "היום את לא ישנה", הדליק את האור, סטר ללחיה, גידף אותה ויצא מהחדר. בהמשך, נכנס שוב לחדר השינה, הדליק את האור ושוב גידף את המתלוננת. בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם שיפתח את דלת הבית וכשסרב ניגשה לחלון בניסיון לצאת ממנו, אך הנאשם תפס את ידה, משך אותה לכיוונו וסטר ללחייה מספר פעמים, בהמשך גם תפס בשערות ראשה מחוץ לבית. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומות. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לחזרתיות האלימות שהופנתה כלפי המתלוננת והחבלות שנגרמו לה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל האירוע נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקה חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

אשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בהודאתו חסך הנאשם לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט אלא, וזה העיקר, את הצורך להעיד את המתלוננת שהיא בת זוגו.

אין לחובת הנאשם עבר פלילי, וזוהי הפעם הראשונה שהוא מוצא את עצמו מאחורי סורג ובריח, ובוודאי שמי שנמצא בישראל תקופה לא ארוכה, ואינו דובר את השפה העברית על בוריה, תנאי המעצר קשים מעבר לקושי שאותו חווה כל עצור.

בנוסף נתתי דעתי לעמדתה הסלחנית של המתלוננת, אשר מעוניינת בשיקום יחסיה עם הנאשם ואשר ביקשה להקל בעונשו.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 27.9.24.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

בשים לב לעמדתה של המתלוננת, אשר מעוניינת לשקם את יחסיה עם הנאשם ולהמשיך בחייהם המשותפים, לא מצאתי להטיל על הנאשם עונש כלכלי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ח' כסלו תשפ"ה, 09 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.